

DOCTORUL AUMADOARE – de KORNEI CIUCOVSKI

După ce termină orele de lucru la cabinetul sau, Doctorul Aumădoare care era mare amator de plimbări, își lua prietenii și porneau împreună la drum. În față mergeau Rața Kika și cu Tragempinge, apoi venea Doctorul ce o ținea pe umărul sau pe Cucuveaua Bumba,...

...iar în spate se afla Câinele Avva, ce-l ducea în spinare pe Purcelușul Groh-Groh.

Când Doctorul obosea, Tragempinge îl lua în spinare, și așa se plimbau cu toții mai departe prin împrejurimi.

Într-o zi, doctorul și prietenii săi, ajunseră în fața unei peșteri de pe malul mării. Peștera era zavorâta, căci de ea atârna un lacăt mare și greu. “Ce-o fi înăuntru?”, se întrebă doctorul Aumădoare.

Cucuveaua Bumba, cea care avea cel mai fin auz dintre toți, spuse că înăuntru se află cineva – om sau animal. După care, spuse că a auzit o lacrimă curgând pe obrazul cuiva – deci acolo cineva plângea. Doctorul spuse că nu poate fi de acord ca cineva să plângă, și...

...îl trimise de-ndată pe Tragempinge să aducă de acasă un topor, pentru a putea sparge ușa peșterii.

Tragempinge se întoarse cu toporul, doctorul Aumădoare sparse ușa peșterii, și intră înăuntru. Acolo era întuneric, iar doctorul aprinse o lumânărică. La lumina ei, văzu un băiețel care era foarte trist. Băiețelul se sperie de doctor, crezând la început că au venit pirații,...

...cei care de altfel îl și închiseseră în peștera. Însă privind mai bine spre doctor, își dădu seama că acesta este un om foarte bun, și nu putea fi pirat. Băiețelul se numea Penta. Împreună cu tatăl sau, care era pescar, se aflau în barca lor, plutind pe apele marii învecinate. Deodată au fost atacați de pirați. Penta a fost făcut prizonier aici, iar de tatăl sau nu mai știa nimic.

După ce câinele Avva auzi povestea lui Penta, îi spuse doctorului că îl va putea găsi pe tatăl băiatului, dacă acesta îi va da un obiect care aparținuse pescarului. Penta scoase din buzunar o batista roșie, care era a tatălui sau.

Câinele Avva mirosi batista, care avea un iz de tutun și scrumbii olandeze. Acum,

câinele Avva știa ce trebuie să caute mai departe.

El se urcă pe vârful unei stânci, și începu să adulmece vânturile care băteau dinspre diferite direcții. În primele zile adulmecă mirosuri diferite de ceea ce îi interesa pe ei – conuri de brad, zăpadă, foci, apoi struți, elefanți și fel de fel de alte animale din Africa.

Însă a treia zi, când bătu un vânt dinspre vest, câinele Avva adulmecă mirosul care îl interesa pe el – acum știa direcția în care se află tatăl lui Penta. Avva dădu fugă la doctor, spunându-i ce a descoperit, iar...

...Aumădoare plecă de-ndată la Căpitanul Robinson, pentru a-i cere corabia, căci avea nevoie de ea ca să o pornească pe urmele tatălui lui Penta. Căpitanul Robinson i-o împrumută bucuros, dar îl sfătui pe doctor să fie cu mare băgare de seama la pirații care bântuiau mările.

După aceea, porniră cu toții în direcția pe care le-o indicase câinele Avva.

După ce navigară ei zile în șir, cucuveaua Bumba, care stătea pe catarg, spuse că în depărtare se zărește pământul.

Și într-adevăr, după puțin timp, putură cu toții să observe o insulă stâncoasă ce se afla în fața lor. Doctorul cârmii corabia într-acolo, și...

...În scurt timp, fură gata de debarcare. Avva coborî primul, și începu să adulmece împrejurimile.

Apoi, Avva o porni la goană într-o direcție, spunându-le celorlalți să vină după el.

Ajunseră cu toții la marginea unei râpe, pe fundul căreia se afla un om. Omul era tatăl lui Penta. Pescarul se afla într-o stare jalnică, încă puțin și ar fi murit de foame. Pirații îl azvarlisera acolo, căci omul refuzase să facă parte din planurile lor marsave. Doctorul îi dădu să mănânce niște pâine cu brânză, iar pescarul își reveni imediat.

Pescarul era foarte trist, căci odată cu el, pirații îl răpiseră și pe fiul său, de care nu mai știa nimic. Doctorul îi spuse să-l urmeze, iar în scurt timp, tatăl și fiul se regăsiră.

Mare a fost bucuria lui Penta și a tatălui său, pescarul. De altfel toată lumea era fericită pentru că lucrurile se terminaseră cu bine. Câinele Avva fu felicitat de către

toți, căci numai datorită lui îl găsiseră pe tatăl lui Penta.

✖
Odată reuniți, plecară cu corabia spre satul pescarului. În timp ce se apropiau de țărm, văzură că pe promontoriu se afla o femeie.

✖
Era mama lui Penta – pescărița. De când fiul și soțul ei dispăruseră fără urmă, ea nu părăsise țărmul, căci nu-și pierduse speranța de a-i revedea.

✖
Mare a fost bucuria femeii, când din corabia doctorului Aumădoare, Penta sări pe țărm și alergă înspre ea.

✖
Curând, mama lui Penta își îmbrățișă și bărbatul, care era teafăr datorită expediției de salvare organizată de doctor. Mama lui Penta îi îmbrățișă și sărută pe toți, doar câinele Avva...

✖
...se retrase mai departe – el nu suferea să fie sărutat. Dar în sinea lui, Avva era și el fericit pentru că toate se terminaseră cu bine.

✖
Doctorul și animalele sale, fură poftiți în ospetie la familia lui Penta.

✖
În drumul prin sat, toți oamenii îl aclamau pe doctor, căci faima isprăvilor sale ajunsese peste tot.

✖
Copiii care tocmai ieșiseră de la școală îi dădură flori,...

✖
...iar un pitic, pe nume Bambuco – păstorul cel mai bătrân din sat, și care se bucura de o mare prețuire, îi mulțumi lui Aumădoare în numele tuturor celor adunați acolo. Apoi Bambuco, spuse că vrea să-l vadă pe câinele Avva, pentru care are un dar deosebit

✖
Avva pași în față, iar Bambuco îi legă la gât o zgardă foarte frumoasă, în cinstea faptului că îl găsise pe tatăl lui Penta. Pe zgardă era scris așa: “Lui Avva, câinele cel mai înțelept, cel mai bun și cel mai viteaz”.

✖
Animalele îl felicitară pe Avva, căci toate îl iubeau și se bucurau din suflet că prietenul lor a dobândit atâta prețuire în ochii tuturor.

✖
Doctorul și animalele sale rămaseră câteva zile în găzduire la Penta și părinții lui. Tragempinge fu hrănit cu turtă dulce, căci asta îi plăcea lui cel mai mult.

✖
Cu toții se bucurară nespus în aceste câteva zile. Penta cânta din vioară, iar

animalele doctorului dansau în jurul său.

Însă Doctorul trebuia să se întoarcă acasă, căci cu siguranță acolo erau pacienți care îl așteptau. Aumădoare își luă “la revedere” de la Penta și părinții săi, și...

...o porni spre țărm, acolo unde era ancorată corabia căpitanului Robinson.

La plecare, păstorul Bambuco, care era și el de față la plecare doctorului, îi spuse lui Aumădoare să fie foarte atent, căci pirații bântuiau apele acelea.

Doctorul îi mulțumi pentru sfat, dar îi spuse pastorului că vasul său este foarte rapid, și nu poate fi ajuns din urmă de către corabia piraților.

Cu vânt prielnic în pânze, Doctorul Aumădoare și prietenii săi, o porniră spre casă. De pe mal, Bambuco, Penta și părinții săi, le urâră “drum bun!”.

SFARSITUL PARTII I